

"No he estat mai pujolista"

Max Cahner torna a la política amb un partit nou, Acció Catalana, coalitzat amb ERC per a les pròximes eleccions europees. L'ex-conseller de Cultura explica les seves raons.

Què li va dir Jordi Pujol quan li va comunicar que abandonava CDC?

—Ja he dit moltes vegades que les converses entre les persones, si són privades, no aporten gens d'informació. Amb Jordi Pujol jo he tingut una relació positiva, encara que no sempre al mateix nivell. Una conversa que va durar una hora, no la penso pas explicar.

—*Es considera un pujolista decebut?*

—No he estat mai pujolista. Això ho sap el president Pujol. Quan ell em va cridar per col·laborar en el seu govern ho vaig fer per contribuir a fer progressar la reconstrucció nacional de Catalunya. I va ser una bona col·laboració, també amb les nostres diferències. Com n'hem tingudes sempre.

—*Des de CDC, en boca del senyor Ramon Camp, l'han acusat d'inventar-se un partit per disfressar el seu acostament a ERC?*

—A mi, sempre em fa pena que, quan uns senyors estan en un partit, coses que no gosen dir els qui manen de debò ho facin dir a altres que es veuen obligats a dir-ho. Això fa pena.

—*A qui es refereix?*

—A ningú. Les paraules del senyor Ramon Camp, que és una persona que crec que això no ho ha pensat mai, les hi han fetes dir.

—*Qui mana a CDC és Miquel Roca...*

—Em fa pena per ell. Aquestes coses no tenen sentit. Un pot dir que creu que això no té sentit, que m'he equivocat..., qualsevol cosa. Però això fa pena.

—*Quines diferències hi ha entre el seu nou partit, Acció Catalana, i CDC?*

—Quina diferència hi ha? CDC és un partit fet, que està en el poder des de fa catorze anys. Té una vocació majoritària i creu que s'ha de diluir el nacionalisme per adaptar-lo a una majoria sociològica. Convergència, com tots els partits, es basa en una minoria que és la que fa política per mantenir-se en el poder. Això no és democràcia ni és res.

—*I Acció Catalana?*

—Acció Catalana propugna un altre sistema electoral basat en el diputat adscrit a un territori.

Es tracta de fer que la democràcia sigui més viva i més representativa, mitjançant una reforma del sistema de partits.

—*A més d'aquesta proposta, quins trets ideològics i programàtics defineixen i distingeixen Acció Catalana?*

—A part tot això, que és molt, Acció Catalana no pretén imposar el seu punt de vista d'una forma excloent. Els partits intenten copar tota la societat civil (associacions de veïns, ateneus...). Nosaltres intentem de ser un partit al servei de la societat civil. Volem tornar a la societat civil tot allò que les administracions i els partits, amb un mal concepte de la vida pública, li han pres. Acció Catalana farà de pont.

—*I ideològicament?*

—Acció Catalana no és ni més a la dreta ni més a l'esquerra de no sé qui. No som a la dreta, no som a l'esquerra dogmàtica.

—*Al centre?*

—El centre no se sap massa què vol dir. Serem allà on el congrés dirà. Evidentment, serem progressistes, partidaris de l'estat del benestar i no creiem que els desassistits hagin de pagar la remuntada econòmica.

—*Independentista, sobiranista?*

—Acció Catalana és partidària de l'autodeterminació. Perquè som una nació. No es pot renunciar a la sobirania, però aquesta sobirania es pot exercir de moltes maneres. Hi ha un altre problema: qui és el subjecte de l'autodeterminació, Catalunya o els Països Catalans? En la dinàmica actual es fa difícil d'imaginar l'exercici del dret a l'autodeterminació en el conjunt dels Països Catalans. És més fàcil d'imaginar-lo en cadascun dels països. No es pot imposar des d'un partit implantat fonamentalment al Principat.

—*Acció Catalana s'implantarà fora del Principat?*

—Tenim uns estatuts que ens permeten la implantació a tota l'àrea catalana. En aquests moments tenim el projecte d'implantar-nos al Principat i d'assumir allò que gent aff que hi hagi en els altres Països Catalans ens aconselli.



Cahner ocuparà el segon lloc de la llista de l'Europa de les Nacions. "És positiu que Esquerra i Acció facin política comuna"



—Quina opinió li mereix la implantació d'ERC al País Valencià i a les Illes?

—Jo sóc respectuós amb la voluntat política d'ERC, i més estant-hi coalitzat. Respecto la seva decisió. Potser tenen raó i ho faran molt bé, però potser hauran de matisar la seva posició.

—Quants militants té Acció Catalana?

—En aquests moments tenim força peticions d'afiliació. Però, abans d'acceptar cada petició, tenim una reunió amb l'interessat. Això té un període llarg de gestió. Hem rebut moltes trucades de gent decebuda de partits.

—Partits, en plural?

—Sí, de diversos.

—De quins?

—No diré noms. De tots.

—D'ERC també?

—També, però gent que ho havia estat. Però són fonamentalment socialistes i convergents.

—Més dels últims?

—I fins i tot d'UDC.

—Confiava que algú més, amb relleu en el món nacionalista, l'acompanyaria a AC?

—Fer el que he fet jo és un pas arriscat, que pot sortir malament. Hi ha persones que no estan disposades a fer aquest pas i hi ha persones que potser no convé que el facin en aquest moment i ja el faran.

—Tampoc no em dirà noms.

—Sóc al·lèrgic a dir noms.

—Què li sembla la coalició que han fet CiU, la UPV i el PSM?

—Sóc molt pragmàtic. Tot allò que pugui servir per a fer Països Catalans em sembla bé. Una altra cosa és que sigui la millor forma. UDC ha posat l'èmfasi a dir que no hi havia coherència ideològica. Jo sóc capaç d'aliar-me amb gent ideològicament diferent per fer un treball de Països Catalans, però el que no es pot fer és llançar una idea i posar-hi reticències. Tampoc no té sentit que una coalició nascuda per a reforçar el sentit nacional, s'hi negui d'entrada. El senyor Roca ha dit que no hi interferirà, que són coses separades. No hi ha una idea de seguir un camí cap a l'aproximació d'una àrea nacional comuna. Seria molt més positiu d'ajudar-los de debò, que no pas que t'ajudin a tu a treure un eurodiputat.

—Com s'ajuda de debò?

—Per exemple, cedint el tercer lloc de la llista, que ha estat en qüestió. Jo hauria posat un valencià o un mallorquí al tercer lloc.

—Vostè ha aconseguit el segon lloc a la llista de la coalició Europa de les Nacions. Li va costar molt d'entendre's amb Colom?

—No, perquè ell volia una cosa amb la qual, d'entrada, jo ja hi estava d'acord. És positiu que Esquerra i Acció facin política comuna, de moment de cara a Europa, i probablement després de cara a alguns altres llocs. Ja veurem.

—Per què no va entrar directament a ERC com a independent, com va fer Pilar Rahola?

—En principi la meua vocació no era de fer d'independent en política. Si tornava a la política era militant en un partit.

—Pilar Rahola militarà a Acció Catalana?

—Això, ho hauríeu de preguntar a ella, però em sembla que té molts números per a militar abans a ERC. La cosa normal és que continuï pròxima a ERC, perquè ha representat aquest partit al Parlament espanyol. Això li ha creat uns lligams molt forts amb ERC, que desitjaria que fructifiquessin i que servissin per a consolidar el paper de Pilar Rahola al partit.

—Segons que ha transcendit a la premsa, una part de l'executiva d'ERC es va oposar a pactar amb vostè. Què en pensa?

—Que si ERC fos un partit d'unanimitats pensaria que m'he equivocat de partit.

—Li sembla bé doncs?

—Em sembla bé que en un partit hi hagi la capacitat de discrepar, perquè, si no, no és un partit.

—Aquesta coalició entre ERC i AC continuarà després de les europees?

—Possiblement. Però primerament s'ha de veure com funciona. Jo he de ser capaç d'entusiasmar la gent d'Esquerra i la gent d'Acció. Els he de fer veure que no ha estat un error el que han fet. Jo crec que no.

Pere Martí